

## CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

### DECIZIE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena și avocatul Herescu Mihai, în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, în cauza penală privind-l pe

**Vîrnav Dumitru Xxxxx**, născut la xxxxx, originar din or. Xxxxx, domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

#### *Termenul de examinare a cauzei:*

1. *prima instanță:* 03.06.2016-10.05.2017
2. *instanța de apel:* 26.05.2017-06.12.2017
3. *instanța de recurs:* 31.01.2017 - 07.03.2018

#### **A C O N S T A T A T:**

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 10 mai 2017, Vîrnav Dumitru Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 11 luni și 10 zile închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat, că Vîrnav D. într-o perioadă nestabilă de către organul de urmărire penală, a cules vârfuri de plante de cânepă, pe care ulterior le-a uscat, apoi le-a fărâmițat, pentru consum personal. La data de 16 octombrie 2012 în jurul orei 19:00, Vîrnav D. împreună cu Pogorevici I. (*cauza în privința ultimului fiind examinată separat*), aflându-se în stradă în or. Xxxxx, au fost stopați de către colaboratorii de poliție aflați în exercițiul funcțiilor, care au depistat și ridicat de la ultimii două pachete confecționate din hârtie, în care se afla masă vegetală mărunțită de culoare verde.

Conform raportului de expertiză tehnico-științifică nr. 5058 din 28 decembrie 2012, masa vegetală de culoare cafenie, uscată, mărunțită, ridicată de la Vîrnav D.

(3,53 gr.) și Pogorevici I. (8,87 gr.), reprezintă marijuană care face parte din categoria substanțelor narcotice.

Potrivit „Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin aceste substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare (HG nr. 43 din 26 ianuarie 2009), marijuana uscată de la 2.0 gr. până la 500 gr. prezintă cantități mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța de fond a calificat *de drept* fapta inculpatului în baza art. 217 alin. (2) Cod penal – *prelucrarea, păstrarea, transportarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare*.

De către organul de urmărire penală învinuirea a fost înaintată în baza art. 217<sup>1</sup> alin. (3) lit. b), f) Cod penal – *prelucrarea, păstrarea, transportarea ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, de două sau mai multe persoane, săvârșită în proporții mari*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217<sup>1</sup> alin. (3) lit. b), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita o anumită activitate legată de circulația substanțelor narcotice pe termen de 5 ani, și să fie dispusă încasarea de la Vîrnav D. în folosul statului a cheltuielilor suportate în urma extrădării, în sumă totală de 33.252,32 lei.

În motivarea apelului a invocat:

- concluziile expuse în sentința contestată sunt greșite și neîntemeiate, contravin circumstanțelor factice ale cazului, prima instanță nu a cercetat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală sub toate aspectele, complet și obiectiv în ansamblul lor probele prezentate, dându-le o apreciere eronată;

- prima instanță unilateral a examinat cauza, punând la baza sentinței declarațiile inculpatului și nu a apreciat critic poziția acestuia în coraport cu declarațiile martorilor și a sentinței de condamnare a lui Pogorevici I.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

**Vîrnav Dumitru Xxxxx**, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 217<sup>1</sup> alin. (3) lit. b), f) Cod penal, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de circulația substanțelor narcotice pe termen de 3 ani.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că prima instanță la examinarea cauzei nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, nu a cercetat cauza multiaspectual, nu a dat apreciere probelor

prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, astfel în baza probelor acumulate eronat a reținut fapta în sarcina inculpatului.

Instanța de apel a menționat faptul, că deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, aceasta a fost confirmată prin declarațiile martorilor Sochirea L., Spataru C., Caramici I. și prin probele acumulate de către partea acuzării și cercetate în ședința instanței de judecată și anume: procesele-verbale de cercetare la fața locului din 16 octombrie 2012 (f.d. 9-10 v. 1); rapoartele de examinare tehnico-științifică nr. 4208 și 4263 din 31 și respectiv din 29 octombrie 2012 (f.d. 13-14 v. 1); raportul de expertiză nr. 5058 din 28 decembrie 2012 (f.d. 16-17 v. 1); corpurile delictive (f.d. 19 v. 1).

Totodată, instanța de apel a considerat, că cumulul de probe existent a indicat la greșita soluție a primei instanțe, prin care s-a constatat, că la inculpatul Vîrnav D. lipsea scopul înstrăinării substanțelor narcotice, or reieșind din probele prezentate, s-a stabilit că acesta nu este consumator de droguri, nu se află la evidența medicului narcolog (f.d. 48 v. 1), fapt ce în cumul cu alte probe, permit a face concluzia că intenția inculpatului era îndreptată de a înstrăina substanțele narcotice depistate asupra sa.

Astfel, instanța de apel a constatat, că Vîrnav D., într-o perioadă nestabilă de organul de urmărire penală, a cules vârfurile de plante de cânepă, pe care ulterior le-a uscat, apoi fărâmițat și după un plan bine chibzuit, cu scopul de a realiza droguri a pus aceste plante într-o pungă. La data de 16 octombrie 2012, când a fost telefonat de către Pogorevici I., care i-a propus să vândă marijuana unei persoane de origine romă la preț de 100 lei cutia, tranzacție care de comun acord și prin înțelegere prealabilă urma să fie efectuată, însă nu a avut loc din cauze independente de voința lor, din motiv că la data de 16 octombrie 2012, în jurul orei 19:00, Vîrnav D. împreună cu Pogorevici I. (*cauza în privința ultimului fiind examinată separat*) au fost stopați de către colaboratorii de poliție aflați în exercițiul funcțiilor, care au depistat și ridicat de la ultimii două pachete confecționate din hârtie, în care se afla masă vegetală mărunțită de culoare verde.

Conform raportului de expertiză tehnico-științifică nr. 5058 din 28 decembrie 2012, masa vegetală de culoare cafenie, uscată, mărunțită, ridicată de la Vîrnav D. (3,53 gr.) și Pogorevici I. (8,87 gr.), reprezintă marijuană care face parte din categoria substanțelor narcotice.

Potrivit „Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin aceste substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare (*HG nr. 43 din 26 ianuarie 2009*), marijuana uscată de la 2.0 gr. până la 500 gr. prezintă cantități mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța de apel a calificat *de drept* fapta inculpatului în baza art. 217<sup>1</sup> alin. (3) lit. b), f)

Cod penal – *prelucrarea, păstrarea, transportarea ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, de două sau mai multe persoane, săvârșită în proporții mari.*

Prin urmare, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei ce urmează a fi aplicată vinovatului, instanța a considerat oportun de ai aplica acestuia pedeapsă cu închisoare în limitele prevăzute de sancțiunea penală.

Mai mult, instanța de apel a respins cererea procurorului privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor suportate în urma extrădării în sumă de 33.252,32 lei, deoarece la nivel internațional cheltuielile și suportarea lor în cadrul asistenței juridice internaționale sunt reglementate în art. 24 din Convenția europeană de extrădare, iar la nivel național acestea se regăsesc în prevederile art. 535 Cod de procedură penală și art. 11 din Legea nr. 371 din 01 decembrie 2006 cu privire la asistență juridică internațională în materie penală, fapt ce contravine criticilor invocate.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Procuror, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă, că instanța de apel neargumentat a respins cererea procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare, totodată stabilindu-i inculpatului o pedeapsă în limita minimă prevăzută de pedeapsa penală a infracțiunii comise.

În drept, își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2. Avocatul Herescu M. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului invocă:

- inculpatul a recunoscut vina parțial în prelucrarea, păstrarea, transportarea plantei de cânepă pentru consum personal;

- nu a avut antecedente penale, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, se caracterizează pozitiv, ceea ce presupune că inculpatul nu prezintă pericol social și corectarea acestuia este posibilă fără izolarea lui de societate.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1<sup>1</sup>) Cod de procedură penală, avocatul Herescu M. a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către procuror, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

#### 8.1. Cu referire la recursul declarat de către procuror.

Din cuprinsul recursului declarat se reține că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În argumentarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, procurorul a invocat că instanța de apel nu s-a expus motivat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, și anume asupra respingerii cererii privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judicare în sumă de 33.252,32 lei, apărute în urma procedurii de extrădare.

Colegiul penal consideră că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și **în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel**, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată, că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea soluției adoptate de către instanța de apel.

Instanța de recurs, ține să reitereze constatările instanței de apel în acest sens, așadar potrivit art. 535 Cod de procedură penală, cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale dacă nu este stabilit un mod de acoperire a cheltuielilor în condițiile de reciprocitate sau prin tratat internațional. În continuare, potrivit art. 11 alin. (2) al *Legii cu privire la asistența juridică internațională în materie penală nr. 371 din 01 decembrie 2006*, statul solicitant suportă următoarele cheltuieli de îndeplinire a cererii de asistență juridică: a) remunerațiile martorilor și experților, cheltuielile lor de călătorie și de ședere în statul solicitant; b) cheltuielile de remediere a obiectelor; c) cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant; d) cheltuielile de tranzit al persoanelor de pe teritoriul unui stat terț; e) cheltuielile de reculegere la o

videoconferință pentru îndeplinirea cererii de asistență juridică; f) alte cheltuieli considerate drept extraordinare de statul solicitat în funcție de mijloacele umane și tehnologice utilizate pentru îndeplinirea cererii de asistență juridică. Mai mult, în același sens se menționează și prevederile internaționale cu privire la suportarea cheltuielilor pentru extrădarea persoanelor, și anume **art. 24 din Convenția europeană de extrădare din 13 decembrie 1957**, care prevede, că: 1- cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți; 2- cheltuielile ocazionate de tranzit pe teritoriul părții solicitate pentru tranzit vor fi în sarcina părții solicitante; 3- în caz de extrădare, provenind de pe un teritoriu ne metropolitan al părții solicitate, cheltuielile ocazionate de transport între acest teritoriu și teritoriul metropolitan al părții solicitante vor fi în sarcina acesteia din urmă; 4- aceiași regulă se va aplica pentru cheltuielile ocazionate de transport între teritoriul ne metropolitan al părții solicitate și teritoriul metropolitan al acesteia.

Prin urmare, argumentele invocate de recurent privitor la prezența temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul consideră, că nu sunt întemeiate și suficiente pentru desființarea hotărârii instanței de apel.

**8.2. Cu referire la recursul declarat de către avocatul Herescu M. în numele inculpatului.**

În recursul declarat în prezenta cauză, apărătorul inculpatului invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală ce stipulează că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Cu referire la temeiul pentru recurs invocat instanța de recurs menționează, că recurentul critică hotărârea dată în partea pedepsei stabilite de către instanțele de judecată și anume consideră, că i s-a aplicat pedeapsă prea aspră, fără a ține cont că inculpatul nu a avut antecedente penale, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, se caracterizează pozitiv, ceea ce presupune că inculpatul nu prezintă pericol social și corectarea acestuia este posibilă fără izolarea lui de societate.

Colegiul, consideră că acest temei pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordându-se deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform prevederilor Părții generale a Codului penal.

Astfel, conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile,

circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reține, că inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217<sup>1</sup> alin. (3) lit. b), f) Cod penal, iar cauza a fost examinată în procedura generală.

Totodată, Colegiul penal menționează, că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 217<sup>1</sup> alin. (3) lit. b), f) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 3 până la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 3 la 5 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune gravă.

În prezenta cauză penală nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și nici circumstanțe agravante.

Mai mult ca atât, Colegiul penal, apreciază ca fiind juste concluziile instanței de apel referitoare la pedeapsa aplicată, aceasta menționând faptul, că corijarea inculpatului este posibilă doar fiind izolat de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, pedeapsă ce va corecta vinovatul și va asigura scopurile pedepsei, concluzie ce este dictată atât de sancțiunea normei penale cât și de atitudinea inculpatului față de cele comise, care nu a conștientizat cele comise, personalitatea inculpatului care anterior a mai avut abateri de la legea penală, astfel instanța de apel just a stabilit în sarcina inculpatului pedeapsă cu închisoarea aproape de limita minimă.

Totodată, instanța de recurs reține, că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de către alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, **o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.**

În consecință, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că instanța de apel a realizat o individualizare corectă a pedepsei, atât sub aspectul cuantumului, cât și al modalității de executare, în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată, în sensul pct. 10 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

La analiza prezenței temeiului de casare invocat și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs notează că, e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a deciziei instanței de apel atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 217<sup>1</sup> alin. (3) lit. b), f) Cod penal – *prelucrarea, păstrarea, transportarea ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, de două sau mai mult persoane, săvârșită în proporții mari*.

Colegiul penal, verificând materialele dosarului constată, că la judecarea apelului, această instanță a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de calificare a acțiunilor inculpatului, în baza art. 217<sup>1</sup> alin. (3) lit. b), f) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Vîrnab D., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217<sup>1</sup> alin. (3) lit. b), f) Cod penal.

Vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate se confirmă prin declarațiile martorilor Sochirca L., Spataru C. de unde rezultă, că Sochirca L. a avut informație operativă precum că Pogorevici I. dorește să realizeze substanțe narcotice, astfel primul împreună cu inspectorii secției poliției criminale CPR Soroca (Spătaru C. și Dolghii A.) s-au deplasat pe o stradă, au observat un automobil de model Vaz 2101 pe care l-au stopat, ulterior s-a stabilit că în interiorul automobilului se afla Pogorevici I. și Vîrnab D., care aveau asupra lor substanțe narcotice; declarațiile martorului Caramici I. din care reiese, că ea s-a înțeles cu Pogorevici I., să-i vândă două pachete de cânepă la preț de 100 lei cutia, acesta din urmă fiind de acord și stabilind în prealabil locul unde urmau să se întâlnească.

Mai mult ca atât Colegiul menționează, că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 217<sup>1</sup> Cod penal, se caracterizează prin intenție directă, motivul infracțiunii prevăzute de art. 217<sup>1</sup> Cod penal se exprimă în primul rând prin interesul material. Totodată, infracțiunea specificată supra este o **infracțiune formală**, și se consideră consumată din momentul realizării, producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expeditiei,

transportării, distribuirii, înstrăinării sau altor operațiuni ilegale cu substanțe narcotice, psihotrope sau analoagele lor.

Având în vedere considerentele doctrinale, cumulul de probe și circumstanțele săvârșirii infracțiunii, în opinia Colegiului penal, este întemeiată concluzia instanței de apel, că inculpatul a comis infracțiunea imputată și prevăzută de art. 217<sup>1</sup> Cod penal.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Vîrnav D., nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate, Colegiul penal consideră ca fiind nefondate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare declarate, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursurilor declarate ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

#### DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena și avocatul Herescu Mihai, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Vîrnav Dumitru Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 04 aprilie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie